

SİĞORTA ŞİRKƏTLƏRİNİN KAPİTALININ FORMALAŞMA MƏNBƏLƏRİ VƏ QİYMƏTLƏNDİRİMƏ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Xülasə

Sığorta fəaliyyətinin müasir iqtisadi təhlilinin başlanğıçı kimi qiymətləndirilə bilən bir neçə mühüm amillər iqtisadiyyatda əsas nəzəri və empirik töhfələr nəzərdən keçirilir. İcmal sığorta ədəbiyyatında faydalılıq, risk və riskdən çəkinmə rolü ilə başlayır və sığortaya tələb, sığorta və resurs bölgüsü, mənəvi təhlükə və mənfi seçim üzərində işi ümumiləşdirir. Daha sonra sığortanın maliyyə qiymət modellərinə və qiymət dəyişkənliliyi və anderrayting dövrlərinin təhlilinə müraciət edir; sığorta qiymətlərinin tənzimlənməsi; sığorta şirkətinin kapitalının adekvatlığı və kapitalın tənzimlənməsi; sığorta sekuritizasiyasının və sığorta ilə əlaqəli qiymətli kağızların inkişafı; və sığorta təşkilatlarının səmərəliliyi, bölgüsü, təşkilati forması və idarə edilməsi.

Açar sözlər: sığorta, sığorta bazarı, risklərin bölüşdürülməsi, sığortaya tələb, sığortanın maliyyə qiymətlərinin müəyyən edilməsi

Ulker Aydin Mohnatova

Sources of formation of capital of insurance companies and appreciation properties

Abstract

Several important factors that can be considered as the beginning of a modern economic analysis of insurance activity are considered to be the main theoretical and empirical contributions to the economy. The review begins with the role of utility, risk and risk avoidance in the insurance literature and summarizes the work on insurance demand, insurance and resource allocation, moral hazard and negative choice. It then refers to the financial price models of insurance and the analysis of price volatility and underwriting periods; regulation of insurance prices; capital adequacy and capital regulation of the insurance company; development of insurance securitization and insurance-related securities; and efficiency, distribution, organizational form and management of insurance companies.

Key words: insurance, insurance market, risk distribution, insurance demand, determination of financial prices of insurance

Giriş

İqtisadi fəaliyyətdə riskin üstünlük təşkil etməsi həmişə tanınsa da deterministik modellər uzun illər ərzində müşahidə olunan hadisələrin iqtisadi izahatlarında üstünlük təşkil edirdi. Nəticədə sığorta iqtisadiyyatı nisbətən qısa tarixə malikdir. İqtisadi təhlildə risk və qeyri-müəyyənliyi rəsmi şəkildə təqdim edən ilk işlərdə sığorta ya şərti mal kimi baxılmış, ya da müzakirə edilmişdir. 1960-cı ilə qədər iqtisadi ədəbiyyatda sığorta bazarlarının mahiyyəti və ya bu bazarlardakı ayrı-ayrı agentlərin iqtisadi davranışını ilə bağlı təhlillər böyük ölçüdə yox idi. Sığorta iqtisadiyyatının inkişafında və daha ümumi olaraq qeyri-müəyyənlik, informasiya, və rabitə. sığorta bazarları, fond bazarları, gizli müqavilələr, xərc-plus müqavilələr və fyuçers bazarları kimi risklərin dəyişdirilməsi üçün müxtəlif institutional tənzimləmələrin rolunu izah edən təhlil edildi. Bütün bu qurumlar riski daşımada müqayisəli üstünlüyü malik tərəflərə ötürür (Viauroux, 2013:78). Adı sığorta nümunəsində, risklə qarşılaşan riskdən çəkinən şəxslər riski bu qiymətə daşımağı təklif edən daha az riskdən çəkinən və ya daha çox şaxələndirilmiş sığortacıya sabit qiymət ödəməyə hazırlırlar. Hər iki tərəf müqavilə ilə razılışlığı üçün hər ikisi daha yaxşıdır. Hər hansı bir bazarda risk nadir hallarda tamamilə dəyişdirilir. Risk dəyişkiliyinin məhdud olmasının üç əsas səbəbini müzakirə etdi: mənəvi təhlükə, mənfi seçim və əməliyyat xərcləri. Asimetrik məlumatın olmadığı halda, sığorta haqqının ödənilməsi zamanı çıxılan məbləğdən yuxarı tam sığortanın optimal olduğu. Arrow və Borch-un yenilikçi işindən sonra sığorta iqtisadiyyatının əsas

inkışafları nəzərdən keçirilir. Sübüt edilmişdir ki, sigorta fəaliyyətinin mahiyyəti sigortaçının kapitalının mürəkkəb strukturunu əvvəlcədən müəyyən edir. Sigorta fəaliyyəti prosesinə daxil olan resurslardan asılı olaraq maliyyə və qeyri-maliyyə kapitalına - maliyyə və ya qeyri-maliyyə kapitalına bölünə bilər. Effektiv idarəetmə ilə maliyyə və qeyri-maliyyə resursları şirkətin kapitallaşmasının artımını təmin edir. Eyni zamanda, sigortaçı tərəfindən sigorta iştirakçıları arasında, habelə sigortalılarla səhmdarlar arasında vasitəçilik funksiyalarının yerinə yetirilməsinin səmərəliliyini təmin edən, sigortaçının maliyyə kapitalının artımını müəyyən edən qeyri-maliyyə kapitalıdır. Sigorta şirkəti. Əsas və dövriyyə kapitalı onun idarə edilməsinə dair təkliflərin formalasdırılması məqsədilə kapitalın bir hissəsi kimi ayrıılır. Xarici investisiyalar olmadan şirkətin maliyyə sabitliyini artırmaq üçün kapitalın effektiv idarə edilməsini təmin edən institusional şərtlərə dair tələblər hazırlanmışdır. Tənzimləyici normalarla nəzərdə tutulmuş nizamnamə kapitalının minimum məbləğinin nizamnamə kapitalının ölçüsü ilə əlaqələndirilməsi təklif olunur, çünki sigorta fəaliyyəti yalnız mövcud olduqda mümkündür. Aşağı riskli kapitalın bölgüsürüməsinə yönəlmüş tənzimləyici standartlara uyğunluq inflyasiya şəraitində onun real dəyərini azaldır və buna görə də iş bu azalmanın vergidən əvvəlki mənfəətdən kompensasiya etmək üçün ehtiyatın formalasdırılması ehtiyacını əsaslandırır. Sigortaçının sahibkarlıq riskinin azaldılması mənbəyi kimi kapital kapitalı da əsas hesab edilə bilər, çünki onun ölçüsü təkcə sigorta fəaliyyəti üçün zəruri deyil, həm də sigorta xidmətlərinin göstərilməsini qismən təmin edir (Kisova, 2009:67)

Sigorta bazarı xüsusi sosial-iqtisadi mühit, pul münasibətlərinin müəyyən sferasıdır ki, burada alqısatı obyekti sigorta xidmətidir, ona tələb və təklif formalasır, həmçinin kapitalın öz-özünə artan dəyər kimi yaradılması və istifadəsi üçün pul münasibətləri. Sigorta təşkilatının kapitalının yeri və funksiyaları sigorta fəaliyyətinin maliyyə vasitəçiliyi fəaliyyəti kimi mahiyyəti ilə müəyyən edilir, burada sigortaçı mövcud kapitalın onun ödənilməsi tələbləri üzrə öhdəliklərlə ekvivalentliyini təmin etməklə təkcə sigortadan istifadə etmir və bütün sigortalıların kapitalı, həm də onun səhmdarlarının kapitalı. Kapitalın mahiyyəti və mənşəyi problemləri bir neçə əsrlər boyu parlaq iqtisadçılar tərəfindən çox ətraflı şəkildə öyrənilmiş və müxtəlif iqtisadi əzəriyyələrlə təsvir edilmişdir. A.Smit mövcud olan əşya və ya pul ehtiyatını kapital, D. Rikardo isə maddi nemətlər istehsal etməyə və ya əldə etməyə imkan verən vasitə hesab edirdi. Firmalara fiziki kapitalın alınmasını maliyyələşdirməyə imkan verən səhmlər, istiqrazlar və kreditlər maliyyə kapitalı adlanır. Məhsuldar kapitalın təfərrüatlı strukturu onun qeyri-maliyyə və maliyyə hissələrinin strukturlaşdırılmasını nəzərdə tutur. Qeyri-maliyyə kapitalının yaradılmasında qeyri-maliyyə resurslarının iştirakını müəyyən etməyə imkan verən əsas xassələr bunlardır: birincisi, sigorta fəaliyyətinin müxtəlif biznes proseslərində iştirak etməklə sigorta xidmətinin yaradılmasını təmin edir; ikincisi, yaradılmış sigorta xidmətinin dəyəri bazar mübadiləsi prosesində maliyyə forması alır, yəni, kapitalın qeyri-maliyyə formaları maliyyə kapitalına çevirilir. Qeyri-maliyyə kapitalı sigorta xidmətinin istehlak dəyərinin onun xalis dəyərindən artıq olmasına təmin edir, yəni bütün sigorta iştirakçılarına bölgüsürümüş riskin dəyəri. Bu artıqlıq sigorta xidmətinin yaradılmasında iştirak edən qeyri-maliyyə resurslarının dəyərini eks etdirir. Bu zaman səhbət qiymətə daxil olan məsrəf və məsrəflərdən yox, sigorta xidmətinin "unikal keyfiyyətini" təmin edən unikal resurslar kombinasiyasından gedir (Klein, 2012:54).

Sigorta qiymətinin onun maya dəyərindən bu qədər artıq olması iki yolla təmin edilə bilər: - sigorta portfelinin formalasdırılmasının belə bir üsulu ilə, hansı ki, müəyyən sigortaçı üçün sigorta dəyəri orta bazar qiymətindən aşağı olacaqdır. Sigortaçının mənfəətini təmin edən qiymətdə müəyyən xərc "boşluğu" olan; - sigortalının daha yüksək məmənnunluğunun təmin edildiyi sigorta xidmətinin belə marketinq dəstəyi sayesində o, sigorta xidmətinin istehlak dəyərini maya dəyərindən yüksək qiymətləndirir. Hər iki halda sigortaçının sigorta xidmətlərinin satışından özünü müəyyən qədər əlavə icarə haqqı ilə təmin etməsindən danışmaq olar ki, bu da onun maliyyə kapitalını artırır. Nəticə etibarı ilə sigorta şirkətinin idarə və sərəncamında olan kapital təyinatına uyğun olaraq aşağıdakı kimi strukturlaşdırıla bilər: - sigorta fəaliyyəti üçün lisenziya almaq üçün tələb olunan kapital, yəni. minimum tələb olunan kapital; - sigortaçının biznes risklərini kompensasiya etmək imkanlarını təmin edən, mövcudluğu sigorta fəaliyyətinin davam etdirilməsi üçün şərt olan kapital, - maliyyə nəticələrinin qeyri-bərabərliyini vaxtında bölgüsürən kapital, yəni sigorta kapitalının sabitləşmə hissəsi. Sigorta xidmətinin formalasdırılmasında kapitaldan istifadənin intensivliyinə əsasən onu aşağıdakı kimi strukturlaşdırmaq olar: - maddi aktivlər şəklində olan əsas kapital; - sigorta fəaliyyəti prosesində inflyasiya dərəcəsi ilə

amortizasiya olunan nizamnamə normalarında nəzərdə tutulmuş nizamnamə kapitalının minimum səviyyəsi məbləğində nağd formada əsas kapital, bu amortizasiyanın məbləğinə vergi güzəştləri şəklində kompensasiya edilməsini tələb edir. amortizasiya olunduğu inflyasiya həcmində bərabər olan bu minimum kapitalın yerləşdirilməsindən investisiya gəliri; - ödəniş qabiliyyəti standartını təmin edən, siğorta portfeli böyüdükçə dinamik artım tələb edən, xərclər üçün onun formallaşması üçün ehtiyata ayırmalar aid etmək hüququ ilə pul şəklində sabit (əlavə) kapital. Siğorta kapitalı dövriyyədədir və zərərin orta ehtimallarının və ölçülərinin hesablandığı dövr ərzində siğorta xidmətlərinin göstərilməsi prosesində iştirak edir. Stabillaşdırma kapitalı siğorta əməliyyatlarının rentabelsizliyində onların orta dəyəri ətrafında dalgalanmaların reallaşlığı dövr kimi təhlil əsasında müəyyən edilmiş dövrə uyğun dövriyyə müddəti olan dövriyyə kapitalıdır. Siğorta təşkilatının kapitalının bir hissəsinin əsas və ya dövriyyə kapitalı kimi təsnifləşdirilməsi barədə qərar qəbul edilərkən, kapitalın bir çox dövrlərdə siğorta xidmətlərinin göstərilməsində kapitalın iştirakının və ya belə bir kapitalın birdəfəlik iştirakının təhlili; dövründən istifadə edilmişdir. Bu tədqiqatın müəllifi belə qənaətə gəlib ki, müxtəlif seqmentlər üçün bir kapital axını dövrünün müddəti siğortanın xüsusiyyətlərinə görə fərqli ola bilər. Üstəlik, hətta uzunmüddəti kapital dövriyyəsi də onu əsas kapital kimi təsnif etmək üçün əsas deyil. Siğorta xidmətlərinin göstərilməsinə sahibkarlıq innovativ yanaşmaları vasitəsilə siğorta ehtiyaclarının ödənilməsinə diqqət yetirilməsi şirkətlərə əlavə innovativ, Şumpeter super icarəsi də daxil olmaqla, öz adekvat bazar qiymətini müəyyən etmək imkanı verəcək. Əgər bu icarə haqqı siğortaçı tərəfindən tam şəkildə mənimmənilməsə və bazarda siğorta xidmətlərinin qiymətini müəyyən qədər aşağı salmaq üçün istifadə olunarsa, o zaman təklif olunan siğortanın keyfiyyətini və müştəri diqqətini artırmaqla şirkət qiymət rəqabətində qalib gələrək bazar uğurunu təmin etmiş olar (Leng, Meier, 2006:89).

Bəzi müəlliflər təklif edirlər ki, qeyri-adəkvat bazarlardakı rəqabət tendensiyası siğortaçıların qiymətləri aşağı salmasına səbəb olur, qiymətlər siğortaçının gələcək zərər xərclərinin miqyası ilə bağlı gözləntilərindəki fərqlərdən, siğortaçının ödəmə qabiliyyətinin təşviqlərindəki fərqlərdən və ya hər ikisindən yaranı bilər. Harrington və Danson (1994) bu intuisiyaya və optimal təklif və mənəvi təhlükəyə dair ədəbiyyata əsaslanan fərziyyələr hazırlayıv və sinaqdan keçirir. Təhlillərində bəzi firmalar məhdud məsuliyyət və risklərə həssas olmayan təminat programları nəticəsində yaranan mənəvi təhlükə səbəbindən maya dəyərindən aşağı qiymət qoya bilər. Digərləri gələcək iddia xərcləri ilə bağlı heterojen məlumatlara görə qiymətdən aşağı qiymət verə bilər ki, bu da qaliblərin lənət effektləri ilə müşayiət olunan optimal proqnozlara nisbətən aşağı itki proqnozları ilə nəticələnir. Bəzi firmalar tərəfindən aşağı qiymət qoyulmasına cavab olaraq, digər firmalar bazar payını qorumaq və beləliklə, maddi və qeyri-maddi kapitala qoyulan investisiyalardan kvazi-rantların itirilməsinin qarşısını almaq üçün qiymətləri endirə bilərlər.

Siğortalıların nizamnamə kapitalının artımında və onun artımının siğorta fəaliyyəti prosesində formalılmış siğorta kapitalı hesabına planlaşdırılmasının mümkünliyündə maraqlı olması ağlabatan hesab edilə bilər. Səhmdarların sərvətlərinin artmasında maraqlı siğorta kapitalının həcmi və strukturu ilə də təmin edilir. Eyni zamanda, siğorta kapitalı təkcə sahibkarlıq mənfəətinin mənbəyi deyil, həm də şirkətin rəqabət qabiliyyətinin əsas göstəricisi rolunu oynayır ki, bu da onun dəyərinin və ya marketinq kapitallaşmasının artımını təmin edir. Eyni zamanda, siğortaçılar siğorta zəmanətlərinin səviyyəsini yüksəldən şirkətin maliyyə kapitallaşmasının artımı üçün mənfəətdən ayırmaları maksimum dərəcədə artırmaqdə maraqlıdır, səhmdarlar isə dividendlər əldə etməklə yanaşı, şirkətin dəyərinin artmasında maraqlıdır, yəni. onun marketinq kapitallaşması. Siğortaçının siğorta kapitalının optimal idarə olunması nəticəsində səmərəli dividend siyasəti siğortaçının öz nizamnamə kapitalı üzərində hüquqlarını qorumaq məqsədilə şirkətin investisiya cəlbediciliyinin təmin edilməsi və investor səhmdarlarının sərvətinin artırılmasının əsas alətidir.

Siğorta şirkətinin maliyyə kapitallaşmasının artımı yalnız onun qeyri-maliyyə resurslarını qeyri-maliyyə kapitalı funksiyalarını əldə edən siğorta xidmətlərinin yaradılması dövriyyəsinə daxil etməklə təmin edilə bilər. Bu fərziyyə çərçivəsində sübut edilmişdir ki, siğortaçının maliyyə kapitallaşmasının artımını və ya onun bazar dəyərinin artımını təmin edən bütün qeyri-maliyyə resurslarının sinergik birləşməsi biznes mühitinə daxili sahibkarlıq amilinin daxil edilməsindən asılıdır. Siğorta şirkətinin. Əlavə iqtisadi dəyərlə şirkətin bazar dəyərinin nisbətinin qiymətləndirilməsi əsasında siğorta şirkətinin qeyri-maliyyə kapitalının dəyərinin qiymətləndirilməsi metodu işlənib hazırlanmışdır. Siğorta

xidmətinin rəqabət qabiliyyətinin artması onun keyfiyyətini təmin edən qeyri-maliyyə resurslarından səmərəli istifadə olunmasından asılıdır (Svechnikova, 2020:34).

Sığorta şirkətinə müraciət edildikdə bu təsir aşağıdakılardan ifadə olunur:

1) Sığorta ödənişlərində əlavə dəyərin payının artması deməkdir birləşmiş zərər əmsalının azalması; (Harrington, 2009:45)

2) ümumi əlavə dəyərin artımını təmin edən sabit birləşmiş zərər əmsalı ilə toplanmış sığorta haqlarının həcminin artımında. Hər iki təsir bazarda sığorta xidmətini marketinq üstünlüyü ilə təmin edən qeyri-maliyyə alətlərinin keyfiyyətinə görə həyata keçirilir. Belə bir üstünlük perspektivi əlavə dəyər artımı perspektivi demək olduğundan, bu müsbət mənzərənin bazar ifadəsi marketinq kapitallaşması kimi müəyyən edilə bilər (Phillips, Cummins, Lin, 2006:76).

Nəticə

Sığorta şirkətlərinin müştəri bazasının cari dinamikasının təhlili belə qənaətə gəlməyə əsas verir ki, bütövlükdə sığorta bazarının artım istiqamətində hərəkət sürəti hazırda praktiki olaraq sıfır bərabərdir, çox güman ki, müştərilərin itkisi ilə bağlıdır ki, bu da qeyri-kafi olduğunu göstərir. innovativ kapitalın mövcudluğu. Sığorta təminatı verilərkən sığorta şirkətinin rəhbərliyi sığortalıların və səhmdarların ziddiyətli maraqlarının təmin olunmasını da təmin etməlidir. Bu problem sığortaçının əsas maraqlı tərəflərinin qarşılıqlı kapital mübadiləsinin sabitləşdirilməsi yolu ilə həll edilir ki, bu zaman nizamnamə kapitalı sığortalılar qarşısında sığorta öhdəliklərinin yerinə yetirilməsinə təminat verir və sığortalılar sığorta kapitalını formalasdırır, o cümlədən gözənilən səhm mənfəəti (Phillips, Cummins, Lin, 2006:43).

Sığortaçının vasitəçilik funksiyası opsiyon nəzəriyyəsi baxımından tərəflərin qarşılıqlı əlaqəsini təsvir etməyə imkan verir: - səhmdarlar CALL opsiyonunun əldə edilməsi ilə analoji olaraq sığorta şirkətinin nəticələrindən istifadə etmək hüququ əldə edirlər, subyekt sığorta fəaliyyətinə başlamaq və sığortaçının maliyyə sabitliyini qorumaq üçün zəruri olan sabit kapitalın daxil edilməsinə; 100 - Sığortalılar, PUT opsiyonunu almaqla oxşar olaraq, sığorta polisi şəklində maliyyə aktivləri üçün ödəniş edərək, onu sığorta tələbi məbləğinə satmaq hüququ əldə edirlər. Sığortaçı kapitallarının qarşılıqlı mübadiləsinin təşkilində vasitəçilik funksiyasını yerinə yetirməklə, hər iki rəhbərini ehtiyaclarına uyğun gəlirlə təmin edə bilər. Sığortaçının prinsipiallarının bir-birinin maraqlarının təmin edilməsində qarşılıqlı iştirakının təmin edilməsi probleminin həlli vasitəsi sığorta kapitalının idarə edilməsidir ki, onun optimal həcmi sığorta iştirakçılarının əhəmiyyətli bir hissəsini cəlb etməklə bazar payını artıracaq və sığorta müqaviləsinin bağlanması təmin edəcəkdir (Adizes, 2017:54). Eyni zamanda, risklərin adekvat bölüşdürülməsi iqtisadi kapitala tələbləri və onun üçün haqları azaldacaq, sığortalıların maraqlarına uyğun olaraq sığorta xərclərini azaldacaqdır. Bu yanaşma sığorta şirkətinin bazar dəyərinin və ya onun marketinq kapitallaşmasının artımını təmin edəcək. Sığorta kapitalı götürülmüş öhdəlikləri yerinə yetirmək üçün kifayət edə bilməz, çünkü sığorta fəaliyyəti, qəbul edilmiş risklərlə yanaşı, sığorta tarifinin dəyərində nəzərə alınır bilməyən amillərin təsirinin mümkünluğu ilə çətinləşir. onların misilsiz təbiəti. Bu, sığorta şirkətinin maliyyə dayaniqliğinin azalmasının sığorta portfelinin artması ilə kompensasiya edilməsi üçün əlavə ehtiyatın yaradılması vəzifəsini aktuallaşdırır. Əgər şirkət üçün əlavə xarici kapitalın cəlb edilməsi problemlidirsə, sığorta haqqı üzrə əlavə hesablama hesabına planlaşdırılmış ehtiyat fondu yaratmaqla onun maliyyə sabitliyinin qorunması təmin edilə bilər. Belə ehtiyatın yaradılması sığortaçının ödəmə qabiliyyətinin idarə edilməsinin tərkib hissələrindən biri hesab oluna bilər, çünkü o, kapitala olan tələbləri azaldır və orta sığorta şirkətlərinə sığorta bazarında əlavə kapitallaşma olmadan fəaliyyət göstərmək imkanı verir. Qeyri-maliyyə kapitalının səmərəliliyi hesabına məsrəflər üzrə gəlirlərin artırılması prosesi ənənəvi maliyyə göstəriciləri vasitəsilə yeddi faktorlu modellə təmsil oluna bilər (Winter, 2013:34).

Xarici maliyyə cəlb etmək imkanı olmadıqda sığorta şirkətinin resurs bazasının genişləndirilməsinin mənbəyi qeyri-maliyyə resurslarının: sahibkarlıq, intellektual və insan resurslarının əldə edilməsi xərclərinin gəlirlərinin artmasıdır. Qeyri-maliyyə kapitalı formasında olan bu resurslar şirkətin bazar payının və əlavə iqtisadi dəyərin intensiv artımının katalizatorlarıdır. Qeyri-maliyyə kapitalının səmərəliliyi hesabına məsrəflər üzrə gəlirlərin artırılması prosesi ənənəvi maliyyə göstəriciləri vasitəsilə yeddi faktorlu modellə təmsil oluna bilər. Əldə edilən nəticələrin ümumiləşdirilməsi onu qeyd etməyə

imkan verir ki, təhlil edilən sigorta şirkətlərinin artım problemləri bu şirkətlərin insan, intellektual və sahibkarlıq resurslarının keyfiyyəti ilə bağlıdır. İşçi heyətin işinin yaxşılaşdırılması və ya anderrayting prosesinin rəqəmsallaşdırılması, iddiaların həllində istifadə olunan standartların işlənib hazırlanması tədbirləri bu fəaliyyətlərlə bağlı məsrəflərin gəlirliliyinin artırılmasını təmin edə bilər.

Ədəbiyyat

1. Adizes, I.K. Corporate lifecycle management./ I.K. Adizes. - Moscow: Mann, Ivanov and Ferber, 2017 .-- 499 p. - ISBN 978-5-00146-094-7.
2. Winter, R.A., 2013. Optimal insurance under moral hazard. In: Dionne, G. (Ed.), The Handbook of Insurance, second ed. Springer, New York.
3. Viauoux, C., 2013. Tax sharing in insurance markets: a useful parametrization. Mimeo, University of Maryland. Journal of Risk and Insurance. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1539-6975.2013.01528.x>
4. Phillips, R.D., Cummins, J.D., Lin, Y., 2006. Capital Allocation and the Pricing of Financially Intermediated Risks: An Empirical Investigation. Working Paper, Wharton Financial Institutions Center
5. Leng, C., Meier, U.B., 2006. Analysis of multinational underwriting cycles in property-liability insurance. Journal of Risk Finance 7, 146–159.
6. Klein, R.W., 2012. Insurance Regulation and Challenge of Solvency II: Modernizing the System of U.S. Solvency Regulation. National Association of Mutual Insurance Companies.
7. Grace, M.F., 2010. The Insurance Industry and Systemic Risk: Evidence and Discussion. Working Paper, Georgia State University
8. Harrington, S.E., 2009. The financial crisis, systemic risk, and the future of insurance regulation. Journal of Risk and Insurance 76, 785–819
9. Dionne, G., and Li, J., 2012. When can expected utility handle first-order risk aversion? <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2197741>.
10. Kisova AE "Investment and Investment Analysis: A Workshop". Lipetsk, LGTU, 2018. 65 c.
11. Nikishov, VN, Mitlina VD "Analysis of indicators of efficiency of the investment project" // Enigma. 2019, vol.1, № 10, p. 59–68.
12. Svechnikova, S.S. "The relevance of the integration of sustainable development priorities in the investment and financial strategy of the company: theoretical and practical aspects" // Humanitarian Balkan Studies. 2020, vol. 4, № 8, p. 40-43.

Rəyçi: i.ü.f.d. Nizami Xudiyev

Göndərilib: 11.04.2022 Qəbul edilib: 03.06.2022